

[Hauge.]

Rigsdagen, for Offentligheden om disse Honorarer. Spørgsmaalet er nu, om disse Honorarer maa siges at være for store, om de er usædvanlig store i Forhold til, hvad der almindeligvis betales, eller i Forhold til, hvad man kunde henvise til var betalt for Arbejder af tilsvarende Art. Altsaa, Spørgsmaalet er dette: Er disse Honorarer højere, end rimeligt er, naar henses til, at det er Statsemedsmænd, der har faaet dem? Jeg tror, det er en almindelig Opfattelse, at Ministeren har gjort de paagældende Embedsmænd en daarlige Tjeneste ved at fastsætte Honorarerne for det sidste Udvalg, for Tomandsudvalget, som sket er; og jeg forstaar heller ikke Ministerens Begrundelse for de Honorarer, der er ydet til Tomandsudvalget, i Forhold til den Begrundelse, der er givet for de Honorarer, der er udbetalt til Embedsmandsudvalget. Ministeren siger udtrykkeligt med Hensyn til Embedsmandsudvalget — som jo var det egentlig kontrollerende Udvalg i Landmandsbanken, et Udvalg, der havde et Arbejde, som kunde sidestilles med eller i hvert Fald sættes i Relation til Bankraadsmedlemmernes Arbejde —, at Medlemmerne af dette Udvalg skulde have en Betaling, der svarede til Bankraadsmedlemmernes, nemlig 7 500 Kr. aarlig. Men Medlemmerne af Tomandsudvalget har for ikke en Gang $\frac{3}{4}$ Aars Arbejde faaet hver 10 000 Kr. Jeg finder ikke nogen Overensstemmelse mellem Begrundelsen for de Honorarer, der er givet for det første og for det andet Udvalg; og det synes jeg er meget uheldigt. Jeg maa straks sige, at jeg tror ikke, man fra nogen Side vilde have gjort væsentlige Indvendinger mod de Honorarer, der er fastsat til det første Udvalg, til Embedsmandsudvalget; man vilde ikke have gjort nogen Indvending imod, at Ministeren havde sagt, at de skulde have, eller at de paagældende Embedsmænd havde ønsket at faa et Honorar, der stod i Forhold til det Honorar, der udbetaltes til Bankraadsmedlemmer, alle Forhold taget i Betragtning. Men det andet Udvalgs Medlemmer har, som nævnt, faaet Honorarer, der ikke staar i noget rimeligt Forhold, synes jeg, til de Honorarer, der er udbetalt til Embedsmandsudvalget. De har for det første faaet meget mere pr. Tidsenhed, pr. Aar, nemlig 10 000 Kr. for ikke en Gang tre Fjerdingaar. Men desuden er Forholdet det — og det er det, jeg navnlig vil fæste min Opmærksomhed ved —, at de har faaet *dobbelt* Honorar; thi begge Udvalg arbejdede paa samme Tid, Tomandsudvalget har været i Virksomhed paa samme Tid som Embeds-

mandsudvalget, saaledes at de Medlemmer eller det Medlem, man kan sige de Embedsmænd, der har gjort Tjeneste i Tomandsudvalget, faktisk har faaet Betaling to Gange, til Dels for det samme Arbejde. Nu er det Landmandsbanken, der har betalt Pengene, de er naturligvis ikke opført paa Statens Budget og vil ikke blive det, men det kan ikke være det afgørende ved Bedømmelsen af denne Sag, thi det er Staten, der hæfter for Landmandsbanken, og de Minus'er, der bliver for Landmandsbanken, bliver ogsaa paa en eller anden Maade Minus'er for Staten.

Jeg vil sige til den højtærede Minister eller rettere sagt den tidligere højtærede Minister, det ærede Medlem Hr. Slesbager, der har Ansvaret for Fastsættelsen af Honorarerne til Tomandsudvalget, at det forekommer mig, at han i det her nævnte Forhold har vist noget større Flothed, end rimeligt er. Jeg forstaar ikke hans Begrundelse for denne Flothed, jeg kan i hvert Fald ikke finde, den staar i rimeligt Forhold til den Karrighed, han som Minister og det Ministerium, han var Medlem af, i det hele taget har vist gennem de Krav om Besparelse, om Nedsikring, der Gang paa Gang er fremsat fra den Side. Jeg tror, at Rigsdagen — det er det, jeg vil give Udtryk for ved mine Bemærkninger her — ikke mindst med Henblik paa Fremtiden maa sige, at Ministeren her ikke har handlet fuldt ud forsvarligt. Jeg beklager, at Embedsmændene i den offentlige Diskussion er kommet i en skæv Stilling; Ministeren burde i Tide have kunnet skønne, at det vilde blive Tilfældet ved Fastsættelsen af Honorarerne, saaledes som han har fastsat dem — ikke for Embedsmandsudvalget, hvad jeg allerede har gjort opmærksom paa, men ved den Dobbeltbetaling, der er ydet til Tomandsudvalget. Jeg maa maaske i Parentes bemærke, at Tomandsudvalgets Arbejde efter vor Opfattelse ingeniunde var paakrævet, at man tværtimod maa sige, at det Arbejde, der præsteredes i Tomandsudvalget, i hvert Fald det Resultat, der kom ud af Arbejdet — det er meget muligt, at Tomandsudvalget i og for sig har arbejdet fortrinligt —, blev af en saadan Beskaffenhed, at vi fra vor Side maatte gaa imod de Forslag, der blev udarbejdet som Følge af Tomandsudvalgets Arbejde.

Endelig skal jeg tilføje, at det forekommer mig, at det Honorarspørgsmaal, som nu her debatteres, opfordrer til at tage under Overvejelse, om det ikke var rimeligt, ja, paakrævet, at lade hele Honorarspørgsmaalet i Forhold til Embedsmandslønningen